

ANY 3 - NUM. 69

RIPOLL, 21 DE GENER DE 1933

Preu: 20 cèntims

5.000 bombes a Igualada

Els diaris de dijous donaven compte d'haver estat descobert a la pacífica i tranquil·la ciutat d'Igualada, un dipòsit de més de cinc mil bombes. Uns artefactes fabricats expressament, segons sembla, com a instruments d'«assaig» per a una futura, i de molt temps somniada, representació dramàtica, coneguda amb el nom de *Comunismo libertario*.

La notícia d'aquesta esgarrifosa troballa, que cal afegir a la tràgica llista d'altres descobriments semblants, ha fet botre la nostra consciència, ciutadana i catalana, d'una manera tantmateix, ben profunda. No ens hem aturat a contemplar el criminal espectacle que ofereix una foneria enterament lliurada a la fabricació de bombes destinades a foradar vides humanes, ni tampoc a meditar massa profundament, sobre els estralls que amb elles podia ocasionar-se a la vida mateixa del país. El nostre pensament i la nostra imaginació han anat més enllà encara.

Hem vist, prou clarament, com darrera la facècia igualadina, s'hi aixecava majestuosa i triomfant, presidint-la i dirigint-la, un esperit pastat amb llevat de concupiscència, sortit d'una fornada bastida amb conreus d'iniquitat, units i enganxats amb materials elaborats per intel·ligències enterament llimades a la destrucció i al desordre més immoral, sota el pretext, això sí, de millorar la classe treballadora, a la qual porten amb llurs esgarriaments morals, a la pitjor de les desorientacions després d'haver-los embogit la intel·ligència i d'haver-los-hi posat al cor una roentor passional, capaç de fondre tot principi de dignitat humana.

I això sí que cal estudiar seriosament, si no volem veure capgirades totes aquelles realitats nacionalistes per les quals hem lluitat sempre els fervorosos admiradors de la terra catalana.

CATALANS....!

Ha arribat l'hora gloriosa del ressorgiment definitiu de la nostra Pàtria. Tenim Autonomia, tenim Parlament Català, però la nostra llengua milenària, ànima immortal de la Pàtria, no és encara honorada com ha d'ésser.

CATALA!

¿Què esperes a usar la teva llengua com la teva catalanitat exigeix?

*

Renunciar als drets cívics, és fer-se creditor al títol d'esclau.

CATALA!

Esser català no és distintiu de color o de forma: és l'essència d'una raça que té una història i una parla pròpies.

*

Quan vagis a comprar, recorda les cases que honoren la teva llengua.

Es el teu deure!

Ajuntament

SESSIO DEL DIA 13 DE GENER DE 1933

Hi assisteixen baix la presidència del Conseller en Cap Sr. Castell, els regidors Srs. Casals, Morera, Bonnin, Coma i Moreno. Hi actua de Secretari el Sr. Basaganya, per vacances del Sr. Closa. Donen compte en primer lloc d'una revisió general de les llets que a Ripoll es suministren, llets trobades en bon estat i graduació acceptable, totes menys una, a la qual li apliquen les sancions corresponents.

La Comissió d'Hisenda dóna compte d'unes quantitats d'ingressos i despeses del representant a Girona, que dóna un saldo a favor del municipi de 28.781'40 pessetes. Comptes que són aprovats i s'acorda demanar la tramesa del mateix.

Als vigilants d'arbitris, i amb motiu del compliment del reglament aprovat, s'acorda concedir-los-hi: al caporal, 559'00 pessetes i als vigilants 167'00 pessetes i a més 150'00 pessetes a Pere Font que és qui més aprensions ha fet durant l'any. Dóna compte, la Comissió de Foment, de les voravies que falten, acordant esperar que passi l'hivern, per obligar als ressaçats a fer-ho.

Els sense feina han acabat les obres del Pla del Ginebret, obres que en total han importat 1.591'00 pessetes.

S'acorda assegurar del foc i per «La Paternal» alguns immobles de propietat que encara no ho eren.

Es dóna lectura a l'informe del Conseller en Cap sobre els ossos entrats a la Beneficència, informe que ens plau reproduir apart. I després d'aprovar alguns comptes i altes de padró, es dóna per acabada la Sessió.

SESSIO DEL DIA 20 DE GENER

Es presidida pel Conseller en Cap Sr. Castell i hi assisteixen els regidors Srs. Puig Z., Morera, Casals i Bonnin. Actua de Secretari el Sr. Basaganya, que no sé si serà falta d'entrenament o tenir de llegir el desmentiment d'una notícia tendenciosa apareguda en el periòdic de que ell forma part. Però hi notarem un redactat de l'acta, bon xic deficient i una lectura sense la declamació a que ens té acostumats, i no se perquè, se m'ha aparegut l'imatge del gos que esquiva el bulto amb la cua entre cames.

Aprovada i signada l'esmentada acta, i després de parlar del nomenament dels mateixos regidors de l'any passat, Srs. Coma i Moreno, per formar part de la Comissió del repartiment de consums de la zona lliure, és llegida una instància de 62 obrers sense feina que pregunten als regidors es preocupin de la seva situació, per haver-se acabat les obres del Pla de Ginebret, demanant en cas de manca de fons, el pagament, per mitjà de bons, per adquirir queviures.

S'acorda passi a la Comissió d'Hisenda per sapiguer com està la caixa municipal, a la de Foment per estudiar l'obra més convenient i en tornar a la sessió i a prec del Sr. Bonnin, que es crei una verdadera borsa de treball, que vetlli per la qualitat dels socorreguts i que tots siguin veïns de Ripoll. Passen a la Comissió d'Hisenda alguns comptes i després de llegir un comunicat dels diputats electes per la Generalitat Srs. Abadal, Carreres Astau i Vallès i Pujals, s'aixeca la sessió.

GRIP PULMONIES TOS

ES
COMBATEN
SEMPRE
AMB
EL

XAROP

PUIG

El vertader XAROP PUIG
únicament es ven en flascons con-
venientment precintats

DE LA DENUNCIA TENDENCIOSA

L'INFORME DEL CONSELLER EN CAP DE L'AJUNTAMENT DE RIPOLL

En la denúncia d'un periòdic local respecte a suposades adulteracions en una quantitat d'ossos de porc adquirida per la Junta de Beneficència Local, hom ha pogut recullir els següents antecedents:

Primer de tot, que es tracta d'una compra d'ossos de porc que foren adquirits amb destí a la subsistència i racionament del menjador de «Beneficència Local» de Don Josep de la Iglésia i Vicente; que transportats a l'establiment de «Beneficència Local», desseguida fou notat per les Monges encarregades del servei de cuina, que no era acceptable aquella partida d'ossos; i, comunicat aquest informe al Sr. President de «Beneficència Local», de la mateixa manera que havien entrat els ossos adquirits, com a bons, foren retornats a la casa de procedència, per no considerar-los acceptables.

De manera que no hi ha cas en quant a què fossin destinats al consum d'aquest nostre servei d'assistència social.

Salvat aquest, punt calia completar la informació en la persona de Don Josep de la Iglésia i Vicente, com a venedor, i en la de Francisco Pinsach, que fou qui transportà en un carret de mà, els ossos de porc des de la casa venedora a l'Institut, al qual estaven destinats.

El Sr. de la Iglésia ha dit que els ossos de porc de què es tracta, foren comprats, per bons, a Don Llorenç Oliva, de Sant Jaume de Llorca, per mitjà del seu representant a Ripoll, senyor Ignasi Bartrina. I foren deixats de compte pel Sr. de la Iglésia així que foren rebuts.

D'això ja fa algun temps i és de suposar que el gènere, amb aquest temps, havia desmerescut encara més.

Per indicacions del representant venedor a Ripoll, Sr. Ignasi Bartrina, el Sr. de la Iglésia accedí a no tramitar la reclamació i evitar l'enúig de qüestions amb el venedor Sr. Oliva. I fou el propi Sr. Bartrina el qui li indicà que tal vegada podria intentar-se la venda a «Beneficència Local».

Quant el President de «Beneficència Local» disposà recollir la partida d'ossos de porc, s'escaigué que el declarant no era a casa i la seva esposa no es limità a entregar aquella partida d'ossos, afegint-hi, encara, una petita quantitat que en tenia i li restaven d'abans, quant el senyor de la Iglésia matava pel seu compte i venia aquesta classe de mercaderies.

La veritat del fet, és que la partida d'ossos afegida eren encara menys de rebuda, que els procedents de Sant Jaume de Llorca.

Els conduí a la «Beneficència Local» el senyor Francisco Pinsac i l'endemà mateix els hi retornà per dolents.

Ara bé: els ossos adquirits de Don Llorenç Oliva, aquest se'ls ha tornat a quedar, com a deixats de compte pel Sr. de la Iglésia.

L'altra part, així que els tingué en el seu poder el Sr. de la Iglésia, els va cremar per dolents.

Els informes rebuts del Sr. Francisco Pinsach i corroborats pel Sr. President de «Beneficència Local», Sr. Guillaumet, i també per les Monges de «Beneficència Local», a les quals, personalment he pogut interrogar, confirmen les dades anteriors.

Si la cosa denunciada pogués reduir-se a un aspecte merament mercantil quedaria circumscrita a una simple operació de compra venda per la qual el venedor entrega la cosa contractada en condició que no accepta el comprador i que aquest la deixa de compte, virificant-se així la rescisió del contracte.

Emperó, la cosa, presa en el sentit que imposa el seu aspecte sanitari, obliga certament a pensar respecte de la necessitat de prendre mesures per a que tingui vertadera eficàcia la inspecció de substàncies alimentícies i és per això que aquesta Alcaldia, prenent experiència del cas denunciat, donarà les ordres convenientes al personal encarregat de la vigilància d'arbitris, per tal que totes les carns de procedència forastera, i d'altres escorxadors de fora de la vila, que siguin introduïdes, ací a Ripoll, siguin intervingudes en el sentit adient fins a obtenir la seguretat de què la seva sanitat resti garantida per la certificació que ha d'haver lliurat l'Inspector de carns de la Municipalitat de procedència, sens perjudici de què, per l'Inspector Municipal de Sanitat i d'Higiene pecuàries que, a la vegada, és Inspector de carns de nostre Escorxador, siguin revisades, abans que les cases importadores puguin destinar les dites carns al consum públic d'aquesta localitat.

Aquesta comunicació la donc, amb molt de gust, atenent el prec del regidor Sr. Bonnin en la darrera sessió d'aquest Consell municipal.

Casa de la vila de Ripoll, 10 de gener de 1933.

L'Alcalde,

LLUIS CASTELL I SERRA.

A LA CATALANISSIMA VILA DE RIPOLL

L'OBRA MERITORIA I PATRIOTICA DE TOMAS RAGUER

Va haver-hi un temps que els catalanistes de Barcelona anaven pels pobles a estendre-hi llurs ideals. Avui molts catalanistes de Barcelona hi podrien anar per refermar-hi els seus. Hi trobarien, en els seus homes, l'essència mateixa del pensament catalanista, el sentit tradicional del nostre moviment, amb els senyals constants de l'evolució, però amb tota la primitiva puresa, sense mixtificacions, el catalanisme integral, sense problemes de cap més ordre.

Ripoll n'és un exemple típic. No ha fet mai traïció a la seva història; el seu Monestir guarda les despulles dels nostres comtes i els seus homes guarden en el cor la puresa dels ideals del moviment. Ripoll té una ànima catalanista. Cap cosa material no pot ésser un destorb a la força del seu esperit. Els catalanistes de Ripoll esperen, treballant, optimistes, el dia del triomf.

Jo que conec, de fa molts anys, la vila de Ripoll, no puc pensar en el seu catalanisme sense pensar en l'obra de Tomàs Raguer, l'home d'arxiu l'incansable i optimista cercador dels antics documents, per a conèixer la vida del passat, i deixar, per a l'esdevenidor, la vida del present. No puc deixar de pensar-hi, tot i recordar molt bé que l'obra de l'Arxiu Parroquial no és cap obra política, tot i recordar molt bé l'interès de Tomàs Raguer a procurar que no ho sigui. Però, és una obra patriòtica, i a casa nostra, un país encara políticament no estructurat, el patriotisme és sempre una política. El catalanisme no existiria sense els homes que, com Tomàs Raguer, han corregut a peu les nostres comarques, han estudiat llurs costums i han desvetllat les antigues tradicions, despertant en la consciència col·lectiva el sentit de la continuïtat. El nostre renaixement nacional és fill de la història, del folklore, de la poesia. Tomàs Raguer és aficionat a la història de Ripoll des dels acabaments del passat segle. Reconstruït el Monestir, calia impedir que la pols i els insectes es mengessin els antics documents. Així va néixer en la pensa de Tomàs Raguer l'ideal de l'Arxiu Parroquial. Una modèstia instintiva li féu esperar uns anys, l'home més competent, — diu ell — per a portar a cap l'obra. Sortosament, la seva afició i la seva competència no li feren esperar més de la raó, i, a començaments de segle, la ingrata tasca, que avui hom pot contemplar com una bella realització en aquest Arxiu local, que no dubtem d'afirmar que

és un dels millors de Catalunya. Tomàs Raguer creu que tindríem de llençar-nos a la tasca d'aquests arxius locals. Cal recollir per a l'esdevenidor totes les característiques de la nostra vida. Qualsevol document d'avui, un document d'aquests que mirem indiferents, tindrà una valor inapreciable el dia de demà, la mateixa valor que tenen ara els documents privats que Tomàs Raguer ha pogut recollir dels segles XIV, XIII i XII.

Tomàs Raguer, en una tarda inoblidable, ens ho ensenyava, amb la secreta fruïció que hom ensenya les obres que han costat molts afanys, tot encomanant-nos el seu optimisme.

Tots els documents pertanyen a l'antiga parròquia de Sant Pere. Els més antics són de l'any 1277. Es refereixen a un passament de comptes. Hom podria reconstruir, amb el seu estudi, la lluita continuada de les dues comunitats, la del Monestir i la de Sant Pere. Aquesta comunitat anava a favor dels ripollesos en les seves lluites contra l'Abat, que tenia la jurisdicció civil de la vila. Pels documents recollits, del notari de la Parròquia, hom podria reconstruir tota l'extensió de terrenys, totes les possessions i totes les riqueses del Monestir de Ripoll, de quan Ripoll era un focus universal. amb art propi, quan Ripoll exercia a Catalunya, la mateixa influència que posteriorment havia d'exercir Poblet. La història de Ripoll i la història del Monestir de Ripoll

Olis minerals - Carbons - Ferreria

Materials per a soldadura autògena

FERROS MATEU

Pere Rifà

Enric Delaris, 58 - Telèfon, 24

MANLLEU

són encara una obra inèdita. Les monografies editades i els estudis fets haurien de rectificar-se després de les dades que Tomàs Raguer ha pogut descobrir en les seves recerques. Tota la vida econòmica dels gremis de Ripoll és encara desconeguda. Ningú no pot dubtar de la importància d'aquests arxius locals que ens donarien, en conjunt, la història de Catalunya.

Tomàs Raguer ha treballat activament, i com sempre, en aquestes obres, contra totes les dificultats. Avui es troba ajudat per un patronat que nomenà el bisbe de Vic. Hi ha el rector de la vila, mossèn Josep Raguer, i els senyors Tomàs Raguer, Zenon Puig i Agustí Casanova. Aquests bons patriotes saben com és de difícil aconseguir una subvenció i com ho és d'aconseguir una subscripció pública. Tomàs Raguer, però, ens deia amb molt d'optimisme: «Tenim deutes, pagarem els deutes i tornarem a fer deutes».

En el bon temps de la Mancomunitat, l'Institut d'Estudis Catalans era una esperança per als entusiastes de Ripoll. Avui esperen la normalització de la Diputació Provincial, per trucar a les seves portes. Cal ajudar-los perquè aquesta obra, que Tomàs Raguer diu que ha fet de misèria, és d'una valor inapreciable.

En un altre departament hi veiem els objectes d'ara i del passat segle que puguin servir per la història de demà. Guarden tota la premsa ripollenca. Molts objectes que demostren la perfecció de les indústries ripollenques que sobressortien en el ferro i en l'aram. Avui Tomàs Raguer ens ensenya els últims productes de l'última forja. Demà tindran una valor històrica.

També ens ensenyava tots els objectes que demostren a bastament l'art dels pastors de les terres altes de Catalunya. Els pastors — deia Tomàs Raguer — no són el que molts creuen. La seva intel·ligència i el seu art fàcilment poden comprovar-se. Tant els objectes que construïren, com la cura que necessiten posar en la seva tasca per a vigilar els ramats de mil o mil cinc centes ovelles, són factors d'un valor inapreciable. Tomàs

(Acaba a la pàgina 8).

LLUIS DE TRAVY ADVOCAT

Exercici en els partits de
Puigcerdà i Seo d'Urgell

Despatx: Llibertat, 52 PUIGCERDA

ESPORTS

Les organitzacions

esportives

Es ben de doldre la deficientíssima organització que hom ha pogut observar en la secció esportiva de la «Delegació de Palestra».

Voliem creure-la posseïdora d'un mirament millor i més eficient. Direm per què, i esmentarem dos fets. El primer és, que l'equip d'aquesta entitat, ha restat per dues vegades al camp de joc, sense anar acompanyat del botiquí. Aquest és l'únic element i l'únic ajut necessari que dona mostres de seguretat als jugadors. Diumenge proppassat, dia 1, vegérem com un jugador tingué d'estar —gairebé ¡deu minuts!— esperant-lo. Ahir, un altre. Afortunadament l'equip contrari prestà el seu, i així pogué ésser atès.

L'altre cas, és la molta atenció que es presta als primers equips, en perjudici dels demés. El soci que no té la sort de jugar o ésser alineat al primer equip, pot estar tranquil que no l'amoinaran gaire.

Al primer equip se li dóna tot el que vulgueu, no se li regateja cap mena de detall —llevat del botiquí — àdhuc s'arriba a vestir els jugadors. Gireu la medalla i contempleu el segon equip. Manca de jugadors, manca de pilota, manca de roba, en fi, una disbauxa. Per sort, l'alineació és tan pobre, tan petita, que moltes vegades no es veu, i quant aquesta s'observa, les proves són al camp de joc, com sempre que es perd.

El públic en el terreny de joc, no es preocupa ni poc ni molt del que passa a la caserna de camp. Si ho pogués comprovar, moltes vegades restaria indignat.

No veiem la necessitat de que el primer equip sigui el preferit. Volem creure que tots deuen ésser humans i esportistes. Es de creure que a tots deuen donar-los les mateixes facultats, a grans i petits, a bons i dolents.

Creuriem que la desgràcia que apena al nostre amic Teixidor, no l'hi ha deixat arreglar les coses com cal i com ell sap fer-ho, però és prudent advertir-li, que quan torni a les seves tasques, procuri esmenar aquests petits detalls, que són molt grans i que diuen molt poc a favor de «Palestra» i de la Junta de la Secció esportiva.

Creiem que no es faran esperar gaire les rectificacions a aquestes anomalies que denunciem amb la més bona voluntat i amb el bon desig de veure-les esmenades.

XIRRI.

— **Preguem als subscriptors de fora que estan en descobert de pago, que ens enviïn per gir postal o qualsevol altre mitjà, l'import de la subscripció corresponent.**

— **L'escultura romànica a Catalunya.** El Curs de conferències que anualment es dona a la Fundació Cambó (centre d'estudis de l'art i la cultura catalana), de la Universitat de París, sobre temes generals de cultura catalana, serà destinat aquest any a «L'escultura romànica Catalana».

En el calendari d'aquestes conferències, que són pronunciades a l'Institut d'Art i d'Arqueologia de la Sorbona, n'hi figura una pel dia 31 del corrent, a càrrec de don J. Puig i Cadafalch sobre «La Portada de Ripoll».

Joaquim Arumí Fargas

OCULISTA

de l'Hospital Clínic de Barcelona

Consulta tots els diumenges de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1, 2.^{on}, 1.ª RIPOLL

— **Enterrament.** Tindrà lloc demà, a les 10 del matí, a Vinyoles d'Orís, del Sr. Josep Orriols germà de la Sra. Concepció Orriols, esposa del nostre bon amic Sr. Juli Casals.

Acompanyem a la família en la pena que els afligeix.

— **La Diada dels Reis a la Beneficència Local.** La setmana passada deixàrem de consignar la distribució de joguets i prenes de vestir, efectuada a la Beneficència Local en la diada dels Reis a qual acte hi assistiren, a més de la Junta Administrativa, membres del Patronat, alguns dels quals acompanyats de les respectives esposes. Remarquem la provada generositat del senyor Eudald Parramon a qui es deu en bona part que els Reis del citat benèfic establiment fossin apart d'esplèndids, d'un sentit pràctic admirable com ho prova els bonics i bons vestits que reberen els nens i nenes aixoplugats a la Beneficència Local.

Al felicitar a l'amic Parramon ens complau fer-ho a tots els dirigents de la casa, així com a totes aquelles persones que contribuïren a donar-li tal esplendor.

— **Fútbol.** A la tarda de diumenge proppassat va jugar-se al Camp d'Esports Municipal d'aquesta vila, el

partit de fútbol que entre els equips locals «Penya Plus Ultra» del Ripoll Esport Club i «G. E. Tallaferro» de la F. J. C. hi havia anunciat, el qual acabà amb un resultat de tres goals empatats.

A la mateixa hora es jugava a Vic, un altre interessant encontre entre el J. E. Ripollesa i la Penya Atlètica d'aquella ciutat, amb motiu de l'actual torneig comarcal per la Copa Generalitat, obtinguent la victòria l'equip vigatà per quatre gols a un.

Demà diumenge tindrà lloc al Camp d'esports Municipal, el partit corresponent entre el J. E. Ripollesa i F. C. Eugènia.

Desitgem a l'equip local un millor encert que el demostrat el diumenge passat a Vic.

— **Al servei militar.** A ultims de la setmana entrant una bona colla de ripollesos en els quals hem de comptar-hi volgudes amistats, han d'absentar-se d'aquesta població per a traslladar-se en diferents llocs de la Península i àdhuc de l'Àfrica, on han d'acomplir el servei militar.

J. VIVES FIGUEROLA

Autos

Transport

SERVEI DIARI
A BARCELONA
amb auto-camió passant per
Torelló i Manlleu

Per encàrrecs:

RIPOLL - P. Llopions, 3
Telèfon 72

BARCELONA
El Ràpid, C. Rec, 11
Telèfon 11.366

**Preus
econòmics**

La Pallaresa Passeig de
St. Joan, 16. Telèf. 50.605

— **Naixement.** Ens enterem, amb satisfacció, de que el matrimoni Joan Edmundo Carlos i Maria Clos, germana del nostre catalaníssim amic Ramon, s'ha vist alegrat amb la vinguda al món d'un bonic infant, primer rebrot de la joveníssima família, a la qual saludem i felicitem amb motiu de tan falaguera nova. No cal dir que fem extensiva l'enhorabona a avis i demés família.

— **Funerals.** Es celebraren dilluns d'aquesta setmana a la veïna població de Sant Joan a favor de l'ànima del malaguanyat Sr. Teodor Armengol, Director que fou, fins a l'hora de la seva mort, de la fàbrica Vidua de Pierre d'aquella població, el qual morí a Empúries on havia anat a cercar remei al seu mal.

Trametem a la seva desconsolada família, persones totes molt conegudes a la nostra vila, el testimoni del nostre més sentit condol bo i remarcant com és sentida entre les seves amistats la partença d'un amic a qui l'afabilitat de tracte li meresqué en vida la consideració i estima d'un nombre molt considerable de convilatans. Que Déu els concedeixi una cristiana resignació.

— **Renovació de Junta.** Des de el primer d'any, que tenen cura dels destins de la Delegació Local de «Palestra» els següents senyors: President, Jaume Prat; Secretari, Antoni Planes i Sobirana; Tresorer, Alexandre Casadesús; Vocals, Josep Teixidor, Angel Cayuelas i Miquel Làzaro.

— **Sindicat de Turisme de Ripoll.** Avís als hotelers. Ens comunica el Delegat dels serveis de Turisme de la Generalitat al Pirineu Català, que la Federació de Turisme de Catalunya i Balears en el seu desig de dignificar l'arquitectura hotelera rural, ha creat un servei GRATUIT d'arquitectes especialitzats que posa a disposició dels Srs. Hotelers que facin o vulguin fer obres, sense altra obligació ni compromís que satisfer les despeses mínimes de viatges i manutenció.

Els interessats hauran de dirigir llurs peticions a aquest Sindicat.

Dr. J. Bayés i Vayreda

Malalties del NAS, GOLA, i OIDES

Consulta tots els diumenges de tres a dos quarts de sis de la tarda.

Plaça de la República, 1, 2.^{on}, 1.ª RIPOLL

— **Necrològica.** El dijous de la present setmana, passà a millor vida, a l'edat de 62 anys i després de rebuts els Sants Sagraments, Na Teresa Oliveres i Arnau, esposa del conegut cerraller d'aquesta vila i particular amic nostre, En Pau Barral, a qui acompanyem en el sentiment, com i també el de tota la seva família.

Tip. Ripollesa, Daniel Maideu. Telf. 89.—Ripoll.

COMTAL CINEMA

AVUI I DEMÀ

2 Grans Operetes Cinematogràfiques

Carceleras

Cantada i parlada en castellà

El Paraíso del Vals

¡L'opereta de l'optimisme i de la joventut!

Completarà el programa la
REVISTA FOX SONORA
i una **Pel·lícula Còmica**

CASINO DE RIPOLL

ESDEVENIMENT CINEMATOGRAFIC
per demà diumenge, tarda i nit

CHICA BIEN

Parlada en castellà i interpretada per
James Dunn i Peggi Shannon

PECADORA UNA VEZ

Protagonistes: Dorothy Mackaill
i Joll Mc. Crea

Per completar tan colossal programa
es projectarà

Revista d'actualitats Paramount
explicada en castellà, i la divertida
pel·lícula còmica **Triste, pero cierto**

2 PRODUCCIONS SONORES 2

Redacció i administració, St. Pere, 2. - Ripoll

Uralita, S. A.

La marca de calitat

RIPOLL

DE L'HOMENATGE AL SR. TOMAS RAGUER

Ve de la pàgina 5.

Fa uns dies que s'ha donat l'idea d'ofrenar un homenatge al gran ripollès senyor Tomàs Raguer.

L'idea, recollida per «Palestra», l'entitat més indicada per portar-la a terme, sembla que aviat serà un fet. L'empenta juvenívola dels elements de Palestra per un costat, i per l'altre, l'urgència que el cas mereix, ens donen dret a creure-ho així.

I hem dit urgència del cas, per tal com és necessari complir aviat amb aquest deute que tenim amb l'home que ha alçat Ripoll a un nivell espiritual ben digne; amb aquest home gran, dins la seva senzillesa i bonhomia.

Ja fa molt temps, que des de les planes de «La Nau» vaig dir, — i ho vull repetir ara — que en els temps del panxacontentisme que vivim, i que ens trobem amb un senyor Esteve a cada cantonada, l'obra del senyor Tomàs, és d'una gran valor estimulant i alligonadora alhora. El seu treball i el seu amor per les coses nostres, són un exemple viu, i un retret quotidià per la nostra joventut. Ens trobem doncs davant d'un cas d'honorabilitat ciutadana i patriòtica. Hem de pagar, i dignament, aquest tribut d'homenatge. Vosaltres, amics de «Palestra» sabreu fer-ho com cal, i Ripoll també respondrà, no hi ha pas dubte.

Jo he pensat que si a l'homenatge, tan sincer i fervorós com vulgueu, però fugisser al cap i a la fi, hi poguéssim ajuntar una recordança inesborrable, l'esforç seria de molta més eficàcia.

No us sembla amics, que un bust del senyor Tomàs, col·locat en el lloc de preferència de l'Arxiu, seria un homenatge perdurable?

Les generacions que venen, a l'Arxiu hi trobaran el seu esperit, no hi ha dubte; però no seria ben agradós poder-los trasmetre també la seva fesomia física, tan propícia a l'amistat i a l'efusió?

Es molt fàcil que amb una espontaneïtat intuïtiva li dirien amb la naturalitat que li diem nosaltres: Déu lo guard, senyor Tomàs!

I ara, com abans, vosaltres amics de «Palestra», teniu la paraula.

ROSALINA CASALS.

Raguer ha recollit les últimes obres d'un antic clavataire de la vila, el jorn de la mainada, tot quant és de Ripoll i tot quant pot deixar a la posteritat el nom de Ripoll. Té també en una vitrina els pocs objectes de la prehistòria de Ripoll. Molt pocs, perquè els trobaren prop d'un dolmen que, abans, uns quants l'havien destroçat cercant les gerres de les «unces». Tomàs Raguer no hi trobà res més que un ganivet i tres puntes de sageta del neolític.

He passat tota una tarda conversant amb aquest patriota. M'ha parlat del catalanisme de Ripoll i m'ha dit les seves esperances. Els joves, constatava, tots són catalanistes i escombraran els pocs ripollesos que encara no ho siguin. Ha tingut paraules de lloança per a la novella entitat «Ressorgiment», tot just nada i rica en possibilitats.

M'ha parlat del «Buirac», un portantveu catalanista de la vila. A mi em semblava que Tomàs Raguer havia seguit el moviment del catalanisme ripollenc amb el mateix amor que ha seguit l'obra de l'Arxiu Parroquial, i em semblava també que la seva figura simpàtica i venerable no pas pel pes dels anys, sinó pels mèrits propis, prenia el valor d'un símbol. El de la força de Catalunya. La laboriositat, la constància, el seny, l'amor a la terra, les virtuts catalanes que porten tan arrelades a l'ànima, aquests homes del passat segle. Símbol del nostre renaixement i de la nostra plenitud actual del catalanisme. He pres comiat de Tomàs Raguer, i, en donar-li la mà, m'he figurat que la donava a tots els bons catalanistes de Ripoll, que bé pot, Tomàs Raguer, representar-los: que si la seva obra ha contribuït, com totes les obres dels nostres arxius, al nostre desvetllament nacional, i en aquest sentit pot anomenar-se mare del catalanisme, en Tomàs Raguer, pels seus ideals, per la seva tasca, pels seus mèrits, m'ha semblat el pare de l'espiritualitat de les joventuts de Ripoll.

M. TEIXIDOR I COMES.